

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

เศรษฐกิจเป็นแกนหลักของการพัฒนาประเทศ ที่ผ่านมารัฐบาลได้มีความพยายามอย่างต่อเนื่อง โดยการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นเข็มทิศชี้แนะการพัฒนา เพื่อบรรลุทิศทางที่วางไว้ อย่างไรก็ตาม มีหลายครั้งหลายคราที่แนวทางการพัฒนาทำให้ประเทศก็ต้องเจอกับปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ อันเกิดจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน รวมทั้ง สภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์ ด้วยเหตุนี้ ทำให้ผู้รับผิดชอบในการบริหารประเทศแต่ละยุคต่างพยายามหาแนวคิดมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาประเทศ เพื่อยกสถานะทางเศรษฐกิจให้ประชาชนและองค์กรมีความเข้มแข็งมั่นคง ยั่งยืน โดยเฉพาะในชุมชนและท้องถิ่นต่าง ๆ ทุกภูมิภาคให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งในทุกกลุ่มอาชีพ สามารถยกระดับทุนการผลิต การตลาดให้สูงขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ และปัญหาต่าง ๆ ทางสังคม เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งเหมาะสม สามารถต่อสู้กับคู่แข่งในสาขานั้น ๆ อันนำไปสู่ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจโดยรวม

วิสาหกิจชุมชนเป็นแนวคิดหนึ่งที่รัฐบาลนำมาใช้เป็นนโยบายของการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนคนรากหญ้าในท้องถิ่นและแก้ปัญหาภาพรวมของประเทศ เนื่องจากวิสาหกิจชุมชนมีการจัดการทุนและการประกอบการของชุมชนที่ถูกนำมาใช้ในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการผลิตสินค้าและบริการหรือการอื่น ๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกัน และรวมตัวในการประกอบกิจการดังกล่าวร่วมกัน ซึ่งมีการดำเนินการทั้งในรูปแบบบุคคลหรือไม่เป็นนิติบุคคลก็ตาม แต่เป็นการสร้างรายได้และพึ่งพาตนเองในระบบครอบครัว ชุมชน และระหว่างชุมชน เป็นแนวคิดที่สามารถก่อให้เกิดรายได้และความเข้มแข็งในเชิงเศรษฐกิจแล้ว วิสาหกิจชุมชนถือเป็นแนวคิดการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยั่งยืน โดยการเอาชุมชนเป็นศูนย์กลางทำให้คนรักถิ่นฐานบ้านเกิดมีความภูมิใจในตนเอง ภูมิใจในสังคมชุมชนและท้องถิ่นของตนเอง ช่วยในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาที่มีคุณค่าและเป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพชนสืบทอดต่ออนุชนรุ่นต่อ ๆ ไป

จากความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินไทย ทำให้ทรัพยากรที่เป็นทุนทางสังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมาแต่โบราณมีความหลากหลาย ด้วยเหตุนี้ วิสาหกิจชุมชนจึงเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และมีประชาชนจากหลายชุมชนหลายท้องถิ่นในการเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากข้อมูลการขึ้นทะเบียนวิสาหกิจชุมชนจำนวนถึง 28,060 แห่งทั่วประเทศ มีสมาชิก 460,643 ราย มีสินค้า 18 ประเภท ได้แก่

ลำดับ	ประเภท	จำนวน	ลำดับ	ประเภท	จำนวน
1	แปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร	5,934	10	ของชำร่วย / ของที่ระลึก	633
2	การผลิตพืช	5,103	11	เครื่องมือ	568
3	ผ้าทอ / เสื้อผ้า	4,781	12	เครื่องมือ และเฟอร์นิเจอร์	441
4	ปศุสัตว์	4,069	13	สิ่งประดิษฐ์จากโลหะ	105
5	ปัจจัยการผลิต	2,339	14	เครื่องประดับ และอัญมณี	95
6	เครื่องจักรสาน	1,524	15	เครื่องปั้น	83
7	ผลิตภัณฑ์สมุนไพร	1,008	16	เครื่องหนัง	50
8	ดอกไม้ประดิษฐ์	935	17	เครื่องจักรกล	24
9	การผลิตประมง	899	18	อื่น ๆ	2,814

ที่มา: คณะกรรมการวิสาหกิจชุมชน, 2554

จังหวัดลพบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางตอนบนมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน 4,500 ปี เกิดขึ้นก่อนยุคประวัติศาสตร์ (หนังสือแนะนำแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มภาคกลางตอนบน 2, 2556) เป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ทางอาหาร วัฒนธรรม โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยว มีการรวมกลุ่มของคนในชุมชนเป็นวิสาหกิจชุมชน จำนวน 623 แห่ง (เลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัดลพบุรี, 2556) ทั้งนี้ จังหวัดได้มียุทธศาสตร์การพัฒนาที่เป็นระบบ ระเบียบ แบบแผน ที่ชัดเจน มีหน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินนโยบายส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ของกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนต่าง ๆ ทั้งในด้านเงินทุนและองค์ความรู้ แต่จากข้อมูลที่ผ่านมาพบว่า มีจำนวนวิสาหกิจชุมชนของจังหวัดลพบุรีได้มีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา และถ้าเปรียบจาก 2 ปีที่ผ่านมา คือ ปี 2554 พบว่า มีจำนวนลดลงประมาณ 157 แห่ง หรือคิดเป็น ร้อยละ 25.20 ทั้งนี้ ด้วยสาเหตุหลาย ๆ สาเหตุ

จากการให้ข้อมูลของ นายวัชร ทิพย์พิลา รองผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ.2553 จากหนังสือพิมพ์ข่าวสดรายวัน ปีที่ 20 ฉบับที่ 7209 ในหัวข้อ “**ลพบุรี เร่งช่วยวิสาหกิจชุมชน**” กล่าวคือ จังหวัดลพบุรีมีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขึ้นรวม 829 แห่ง แต่ต้องล้มเลิกกิจการไปแล้ว 72 แห่ง โดยวิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพจริง ๆ มีประมาณ 200 แห่ง เท่านั้น (ข่าวสดรายวัน, 2553) สาเหตุที่ต้องยกเลิกไปถึง 72 แห่ง เพราะไม่มีการรวมกลุ่มกันทำงานอย่างแท้จริง บางกลุ่มจดทะเบียนตั้งกลุ่มขึ้นมา หวังเพียงแค่เข้าหาแหล่งเงินทุน แต่คนทำงานไม่พร้อมที่จะทำ นอกจากนั้น ปัญหาอีกเรื่อง ก็คือ หลังผลิตสินค้าขึ้นมาแล้วขายไม่ได้ เพราะขั้นตอนต่าง ๆ มากมาย และคนซื้อต้องการซื้อแต่ของที่มียุทธลักษณะ อย. รับประกัน หลายกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจึงล้มเลิกไป ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดที่ให้ข้อมูลว่า จำนวนวิสาหกิจชุมชนของจังหวัดได้มียอดการดำเนินงานที่ลดลงทุกปี จากปี 2553 มีจำนวน 829 แห่ง แต่ในปีนี้ จำนวนลดลงเหลือเพียง 623 แห่ง (วิสาหกิจชุมชนจังหวัดลพบุรี, 2556) ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 33.06 โดย

จำนวนที่ลดลงยังไม่สามารถสรุปได้แน่นอนว่าเป็นเพราะการดำเนินงานมีความผิดพลาดในประเด็นใดบ้าง

ในขณะเดียวกัน ข้อมูลจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของกรมส่งเสริมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชี้ให้เห็นว่า วิสาหกิจในจังหวัดลพบุรีสามารถประกอบการจนผลิตภัณฑ์ได้มาตรฐานตามเกณฑ์มีจำนวนถึง 111 ผลิตภัณฑ์ โดยเป็นผลิตภัณฑ์ในกลุ่มผ้าทอ จำนวน 34 ผลิตภัณฑ์ (กรมส่งเสริมมาตรฐานผลิตภัณฑ์, 2556) นอกจากนั้น กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรีร่วมกับสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอได้จัดสัมมนาเปิดตัวโครงการพัฒนาคลัสเตอร์สิ่งทอในสวนภูมิภาค (ภาคกลาง) จังหวัดลพบุรี ได้มีการประชาสัมพันธ์ทั่วไป ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2554 เพื่อให้การสนับสนุนพัฒนาต่อยอดวิสาหกิจชุมชนในกลุ่มผ้าทอให้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป

ด้วยเหตุนี้ การทำให้วิสาหกิจชุมชนมีการเจริญเติบโตเข้มแข็ง สามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคงและอยู่ได้โดยตนเอง ซึ่งเป็นความหวังของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นโดยเฉพาะในระดับรากหญ้ามีรายได้ครัวเรือนที่สูงขึ้น มีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม มีมาตรฐานการครองชีพที่ดี สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ ทั้งด้านมูลค่าคุณค่าที่นำมาซึ่งความเข้มแข็งและความยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ช่วยในการแก้ปัญหาความยากจน ทำให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ ดังที่ สุรเชษฐ์ เวชพิทักษ์ (2553) กล่าวว่า ไม่มีประเทศใดที่เข้มแข็ง หากท้องถิ่นอ่อนแอ ซึ่งหมายถึง อ่อนแอทางปัญญา หากปัญญาเข้มแข็ง แม้เศรษฐกิจติดลบ มีหนี้สินก็รอดได้ เช่นเดียวกัน เทิดชาย ช่วยบำรุง ที่กล่าวในภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์ว่า การพัฒนาประเทศที่เข้มแข็งไม่สามารถเกิดขึ้นได้ หากปราศจากความแข็งแกร่งของท้องถิ่น และความแข็งแกร่งของท้องถิ่นก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ โดยปราศจากภูมิปัญญา การนำภูมิปัญญามาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น จึงสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการพัฒนาประเทศได้อย่างดี (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2554) ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาประเทศจึงไม่อาจละเลยการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนได้เลย

ดังนั้น วิสาหกิจชุมชน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจในการศึกษา โดยคณะนักวิจัยเกิดประเด็นคำถามที่ว่า วิสาหกิจชุมชน ซึ่งเป็นรากฐานหลักของเศรษฐกิจในจังหวัดลพบุรี มีการบริหารเพื่อให้การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเขตพื้นที่อยู่ได้เจริญเติบโตนั้นเป็นอย่างไร มีประเด็นที่เป็นอุปสรรคและปัญหาในเรื่องใดบ้าง อะไรเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจประสบความสำเร็จ – ไม่สำเร็จ มุมมองของการประกอบการวิสาหกิจชุมชนต่อการวางแผนธุรกิจอย่างไร ผู้ประกอบการมีลักษณะของการเป็นผู้นำกลุ่มมากน้อยแค่ไหน และมีแนวทางในการที่จะสร้างเสริมให้วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดลพบุรีมีประสิทธิภาพเข้มแข็งเจริญเติบโต และอยู่ได้โดยตนเอง ตามความหวังและปรัชญาของการจัดตั้งวิสาหกิจได้อย่างแท้จริงนั้นเป็นอย่างไร ด้วยเหตุนี้ คณะนักวิจัยจึงกำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการสร้างเสริมการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยเอาไว้ ดังนี้ คือ

1. ศึกษาสภาวะการดำเนินงานและการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนในกลุ่มต่าง ๆ ของจังหวัดลพบุรี
2. ศึกษาประเด็นที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนโดยภาพรวมของจังหวัดลพบุรี
3. ศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานรายอำเภอและวิเคราะห์วิสาหกิจชุมชน Cluster ที่ประสบความสำเร็จ เช่น กลุ่มผ้าทอ
4. เพื่อหาแนวทางการสร้างเสริมการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดลพบุรีที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ชุ่มชื้น และเกิดความยั่งยืน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาที่ครอบคลุมเนื้อหาด้านข้อมูลพื้นฐานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดที่ครอบคลุมคุณลักษณะของสมาชิก ประเภทของผลิตภัณฑ์ วัตถุประสงค์ ระบบการบริหารจัดการ การจัดจำหน่าย ระบบการเงิน ตลอดจน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะทำการศึกษา วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาส และอุปสรรคในด้านต่าง ๆ รวมทั้ง ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factor) และการเป็นผู้นำกลุ่มกรณีกลุ่มผ้าทอ ตลอดจน แนวทางการพัฒนาสร้างเสริมการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนเพื่อความชุ่มชื้น

2. ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่วิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ นักวิจัยได้กำหนดพื้นที่ในการศึกษา คือ จังหวัดลพบุรี โดยกำหนดประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการ และสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ลพบุรี ซึ่งมีจำนวน 633 กลุ่ม (วิสาหกิจชุมชนลพบุรี, 2556) ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 11 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอชัยบาดาล อำเภอพัฒนานิคม อำเภอท่าหลวง อำเภอบ้านหมี่ อำเภอโคกสำโรง อำเภอโคกเจริญ อำเภอหนองม่วง อำเภอสระโบสถ์ อำเภอลำสนธิ และอำเภอท่าเรือ

การวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอันประกอบด้วยตัวแทนสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดและอำเภอ สำนักงานส่งเสริมการเกษตร องค์การปกครอง

ส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาลตำบล อุตุสาหกรรมจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน สมาชิกวิสาหกิจชุมชน และนักวิชาการทางด้านธุรกิจ

3. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาวิจัยจะดำเนินการในรอบระยะเวลาปีงบประมาณ 2557

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

วิสาหกิจชุมชน (Small and Micro Community Enterprises) หมายถึง การประกอบกิจการด้วยหลักการมีส่วนร่วม เพื่อการเรียนรู้ และการพึ่งตนเอง ด้วยการนำทุนของชุมชนมาดำเนินการ โดยใช้รูปแบบการจัดการที่เหมาะสม ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

การบริหารจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการผสมผสานองค์ประกอบต่าง ๆ ในการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในอาชีพต่าง ๆ ในจังหวัดลพบุรี

เศรษฐกิจชุมชน (Community Economy) หมายถึง เศรษฐกิจที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการผลิต การบริโภค การจำหน่ายจ่ายแจกที่คนในท้องถิ่นชุมชนได้มีส่วนร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับประโยชน์ของประชาชน และร่วมกันเป็นเจ้าของ เศรษฐกิจชุมชนมีรากฐานมาจากศักยภาพของชุมชน ภูมิปัญญาของชุมชน หรือทุนในชุมชน อาทิ วัฒนธรรม ประเพณี สภาพภูมิประเทศ ความหลากหลายทางทรัพยากรที่มีอยู่

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) หมายถึง แนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษาสร้างสรรค์งาน (Creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม การส่งเสริมความรู้ของสังคม และเทคโนโลยี / นวัตกรรมสมัยใหม่ เพื่อผลิตสินค้าและบริการที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ปัญหา / อุปสรรค (Problem / Threat) หมายถึง ประเด็นที่เกิดจากผลการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จังหวัดลพบุรี ที่คณะกรรมการบริหารกลุ่ม สมาชิกกลุ่ม และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เห็นว่า เป็นอุปสรรคและข้อขัดข้องในการดำเนินงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางในการสร้างเสริมการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดลพบุรี เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยคาดหวังประโยชน์ที่มีต่อกลุ่มวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และชุมชนในพื้นที่ โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ประโยชน์ด้านนโยบาย หน่วยงานที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนสามารถนำข้อมูลจากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางวางแผนการพัฒนาวิสาหกิจให้มีความเข้มแข็ง โดยใช้ทรัพยากรที่มีในชุมชนให้เกิดคุณค่าอันนำไปสู่ความเป็นอยู่ของคนในสังคมที่มีคุณค่ามากขึ้น

2. ประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ก่อให้เกิดรายได้จากการดำเนินงาน ทั้งในระดับบุคคล ชุมชนท้องถิ่น และระดับจังหวัด

3. ประโยชน์ด้านสังคมและชุมชน เป็นการเผยแพร่ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นในจังหวัดลพบุรีที่ทรงคุณค่าให้สังคมรับรู้ถึงมรดกตกทอดที่ล้ำค่าควรแก่การรักษาให้อยู่คู่ชุมชนตลอดไป ถือเป็นสิ่งที่มีเอกลักษณ์ทางด้านภูมิปัญญาที่สะท้อนวิถีชีวิตของบรรพบุรุษให้เป็นที่รู้จัก และเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ของคนรุ่นต่อ ๆ ไป นอกจากนั้น สามารถใช้เป็นสื่อกระตุ้นให้คนในชุมชนได้เห็นคุณค่าของสิ่งที่มีอยู่ มีความภูมิใจในถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง เห็นคุณค่าในความมรดกเหง้าของตนเอง

4. เป็นประโยชน์ต่อการเผยแพร่บทความวิจัยในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ลพบุรี เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน อุตสาหกรรมจังหวัด ฯลฯ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน กำหนดแนวทางในการพัฒนาพื้นที่สอดคล้องกับสิ่งที่วิสาหกิจชุมชนแต่ละกลุ่มต้องการ เพื่อนำมาซึ่งความสำเร็จ